

סווא דק"ל בדרגס
 ליה בדרגס מדיס
 בצ" הפועלים דף
 'אינו אלא דבד
 ימות אכל מהרב
 הפס לא מפקוק
 'בן שבעס דה"ל
 ומו לחסיסה ומו
 הא דאמרוקן ע'
 'ועי' לכו משבוע
 נזק ע"ס, וזה
 מודע בים מהני
 ליה גביס אלא
 פתסס חודק לא
 משה"כ בשאר
 וסיו לב"ק פ"ג
 מחלי נזק, הא
 פטור אינו אלא
 סדרי מפתר,
 כל היבא דמהני
 במשחק בקוביא:
 קאמר בטמא
 דמחייב קרבן
 א דמאדורייתא
 א פסיסס אלא
 ומוסס פטורו,
 מהני ומפסיד
 מורס אפי' בלא
 בלא ולא מהני
 וא אלא מדרבנן,
 א מחייב קרבן
 רב פסא דאמר
 מחוי חי,
 א משמט דאינו
 ו היבא דהוי
 אך קסא לפת"ס
 סכסס משס
 ספסדו לענין
 , א"כ נראה
 , אמר, דא"כ
 סדרא קשיין
 בשס משס
 משסס

וילכן נראה דלוי לאו קבלה הרמב"ן דהראשון
 נאמן יותר אמרין דהיא נאמנת יותר ,
 ומשום דעד מפי עד כיון שהאמינו חכמים שאמר
 בן הראשון ח"כ הו"ל בשני כמו חרי לענין
 זה, ואפי' לא התירוס ליבשא דנאמן הראשון
 להבחיט, היינו דוקא לומר לא מה חבל בזה
 שאמרנו מפי הראשון וכו' בחזקת שאמר הראשון
 בן חו אינו יכול להבחיט ולומר לא אמרתי בן
 דהו"ל בחזקת חזר ומגיד, וכט"ז בעדים החתומים
 על הסעף להמרין כיון שהגיד שוב אינו חוזר
 ומגיד ואפי' אם העדים החתומים לאמרים לא
 חסמנו, כיון דהעדים החתומים על השעף כמו
 שנחקר עדותן ב"ד ואין לייך קיום מן התורם
 שוב אינם נאמנים לומר לא חסמנו, ואלו עדים
 אחרים מהימני לומר מנויף הוא ומשום דאלו
 עדים החתומים כיון שאנו דנין דודאי חסמו
 דהו"ל כמו שנחקר עדותן ב"ד, ח"כ בשאמר